

ברכה לביא:

טלפונים לא היו והצפה של גשר הירקון. וכל השכונה הייתה מוצפת וצהלה הייתה מנותקת. היו טלפונים עם קוים משותפים והיה אצלי טלפון מהראשונים – ואצלי הייתה רשימת הודעות לשכונה ולעיתים טעו במסירת הודעות. היה הוואי פנימי בשכונה – ותקופת הצנע והייתה התארגנות של אנשים בשכונה באפיה ובבילוי בערבים.

קופ"ח בהדר יוסף וקשיים להגיע לרופא ותרמו חלק מבית להקמת קופ"ח. מועדון חברים בצהלה – תושב לתושב בראשית 83 הוקם המועדון עד אז השתמשנו בבית הנוער. הציבור התבגר מאז שנות ה-50 הוחלט על הקמת המועדון במקלט לא מצא חן בעיני כולם "לרדת למקלט" לצורך ישיבות. ריצפנו פרשנו שטיח ריהטנו ויצרנו פינה חמה ונעימה, פתחנו חוגים, הרצאות, ערבי ראיונות התחיל בצעדי חוג לתנ"ך, גיאוגרפיה, אומנות, חוגי לימוד לאנגלית, צרפתית בהתנדבות מורים מתושבי השכונה והציבור יורד למקלט – 110 איש נכנסים בקלות מתכננים להרחיב סרטים וכו'. מקווים לפתוח גם בשעות היום.

למבוגרים – תושב לתושב – חוזר עם אפשרות לעשייה למען תושב אחר – להקריא, להסיע, ולהביא תרופות ואיש לא ענה שהוא רוצה להסתייע. והכוונה לסייע. הוקמה קבוצת קשור לעזרה טכנית, לרפואית, הסעה לאור הצרכים והדברים נעשים בשקט עוזרים בין מכרים.

צביון השכונה – התושבים החדשים אינם נכנסים לרוח המקימים יש שהם מסתייגים, הופיעו במצב מבוסס מאיתנו. ולא חלוציות כפי שהיה בתחילה. הייתה כאן יצירה מאפס. כיום קנו צעירים אמידים ויש ותיקים שהם מבוגרים.

הכל היה רשום ע"ש הועד מבחינת מכירת הבתים, לעיתים סרבו למכור להם, מאז קניית האדמה עצמה הסינון נמוך.

צהלה מרכז שרותים לסביבה של השכונות הסמוכות כמו נווה שרת.